

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

Міжнародна науково-практична онлайн-конференція

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВА В УМОВАХ
СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ**

14 квітня 2022 року

Біла Церква
2022

ЗМІСТ

Секція 1 Теоретичні, історичні, філософські, соціологічні аспекти права

Мельник Л.М., Грек І.М. «Русській мір» як політтехнологія: історія виникнення.....	5
Росавіцький О.О. Правда і міфи історії утворення російської імперії – погляд з 21 століття.....	7
Ордіна Л.Л. Діяльність УПА у другій світовій війні: бій під Гурбами (21-25 квітня 1944 р.).....	9
Настюк А.А. Роль Ігоря Рюриковича в боротьбі за княжу владу до його правління.....	11
Терещук М.М. Генезис юридичної відповідальності в публічному праві.....	15
Малишко Д.В., Терещук М.М. Теоретико-правове осмислення категорії «правова система».....	17
Козійчук Б.Р., Косович В.М. Поняття гідності: теоретико-правовий аспект.....	20
Касич Є.Ю., Лантух І.С. Булінг у дитячому середовищі: причини, наслідки та відповідальність.....	23
Процько М.І. Соціологічні та правові особливості анатомії людської деструктивності.....	25

Секція 2 Сучасні проблеми правового регулювання в галузі конституційного, адміністративного, фінансового та міжнародного права

Бровко Н.І. Проблеми правового статусу українських мігрантів в умовах військової агресії РФ.....	27
Мельник О.Г. Антикорупційні заходи у сфері сільського господарства в контексті відносин України з Європейським Союзом.....	30
Сімакова С.І. Природа права людини на свободу пересування: теоретико-правовий аналіз.....	32
Єфремова І.І. Особливості реалізації приватних прав в умовах воєнного стану.....	35
Домбровська О. Права дитини в умовах збройного українсько-російського конфлікту.....	37
Поляруш-Сафроненко С.О. Правове регулювання порядку добровільного об'єднання територіальних громад.....	41
Вакулук В.Ф., Кондратюк Т.М. Правове регулювання обліку внутрішньо переміщених осіб.....	45
Копотун І.М., Рудик М.М. Нормативно-правове забезпечення безпеки дорожнього руху: міжнародний досвід.....	47
Оніщик Ю.В. Примирення сторін як спосіб вирішення митних спорів.....	50
Макарчук В.В. Діяльність бюро економічної безпеки України в умовах воєнного стану.....	53
Самойлович А.А. Адміністративно-преюдиційні питання у сфері безпеки дорожнього руху.....	56
Нікітенко О.І. Поняття, принципи та правове регулювання адміністративної відповідальності.....	58
Дем'янченко А.С., Заєць А.П. Проблеми нормативного закріплення адміністративного захисту прав громадян на доступ до державної служби.....	62
Ковальчук І.В. Правове регулювання податкових змін в українському законодавстві, покликаних підтримати економіку в умовах воєнного стану.....	65
Малишко І.В. Альтернативні способи вирішення податкових спорів в Україні.....	68
Щербина О.Є., Настіна О.І. Медіація: формування правової культури позасудового вирішення конфліктів.....	71
Коваль О.А. Принципи адміністративно-правового забезпечення діяльності адвокатури України.....	72
Сокиринська О.А. Правовий аналіз поняття «незаконного арешту» під час міжнародного конфлікту та конфлікту неміжнародного характеру.....	75

АНТИКОРУПЦІЙНІ ЗАХОДИ У СФЕРІ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В КОНТЕКСТІ ВІДНОСИН УКРАЇНИ З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ

Мельник О.Г.

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри конституційного права та

теоретико-правових дисциплін

Білоцерківський національний аграрний університет

м. Біла Церква, Україна

Корупція у сільськогосподарському виробництві створює проблеми як для великих так і малих землевласників по всьому світу. Питання корупції впливають на право власності на землю та кредит, якість поставок, розподіл води, маркетинг та розвиток агробізнесу в цілому. Хоч ці проблеми і є спільними для країн що розвиваються і для країн з перехідною економікою, однак у країнах з перехідною економікою керівництво держави більше залучено до участі постачання, виробництва та маркетингу, через це є відносно більше сприятливих умов для корупції. Основними перешкодами для інвестування в аграрну сферу є такі поширені проблеми та негативні фактори як несприятлива та нестабільна геополітична ситуація, високий рівень бюрократизованості державних органів, питання розвитку транспортної інфраструктури, недосконале законодавство, яке регулює аграрний сектор, низький рівень захисту інвесторських прав стосовно інтелектуальної власності і майнових прав. Для того, щоб сільськогосподарський сектор розвивався, необхідно враховувати державне кредитування цього сектору, проте саме тут часто і виникає корупція – саме при розподілі субсидованих державою коштів. Найчастіше схеми можна бачити у непотрібних зборах та відсоткових платежах - це способи урядовці збирають кошти під час надання кредиту. Не виникає сумніву, що поширеною є корупція при підписанні державних контрактах чи видачі ліцензій на сільськогосподарські товари. Низька якість, недоставлені товари та високі ціни - типові результати змови між урядовцями та фірмами приватного сектора [1]. Корупція суттєво впливає на переважну більшість країн і має негативні і соціальні і економічні наслідки. Аналіз боротьби з корупцією в країнах із системною корупцією має в більшій мірі спиратися на теорію колективних дій для визначення більш ефективної політики [3]. Корупцію в аграрному секторі можливо зменшити якщо ретельніше відбирати проекти та здійснювати належні процедури у реалізації проектів. Антикорупційна діяльність в аграрній сфері полягає, в тому числі, в розробці програм, які

мають широкий спектр підтримки, які за належного впровадження можуть покращити якість життя громадян та зменшити негативний вплив корупції у цій сфері [2]. Для боротьби з корупцією необхідні такі основні умови як прозорість, обізнаність, підзвітність, запобігання та забезпечення правопорядку та багато іншого. У цьому контексті корисними будуть такі підходи. Найперше, важливо оцінити масштаби корупції в сільськогосподарському секторі країни, починаючи з ринку та працюючи у зворотному напрямку до виробництва. Працювати над скороченням товарного ланцюга від виробника до ринку, шляхом запровадження договірних умов між фермерами та кінцевим переробником продукту. Розробити більш творчі підходи одночасно щодо вирішення проблем у сфері кредитування та ланцюга поставок. Сприяти розвитку ринку землі через усунення корупції в процесі реєстрації. Досить важливим у цьому утривалому процесі є необхідність враховувати найкращі вітчизняні та міжнародні практики впровадження програм для запобігання та протидії корупції.

Спільна стратегія Європейського Союзу щодо України, ухвалена Європейською Радою ще у 2004 році, визначає стратегічне партнерство між ЄС та Україною, яке ґрунтується на спільних цінностях та інтересах, є життєвим фактором зміцнення миру, стабільності та процвітання в Європі [4]. Залучення та захист внутрішніх та іноземних інвестицій також відіграють значну роль у розвитку нашої держави, тому Європейський Союз відзначає, що звинувачення в корупції та незадовільному управлінні завдають значної шкоди економічній репутації України на світовій арені. Угода між Урядом України та Європейською Комісією про фінансування заходу "Підтримка ЄС для розвитку сільського господарства та малих фермерських господарств в Україні" [5] визначає що підвищення ефективності та прозорості публічних послуг для кінцевих споживачів сприятиме посиленню антикорупційних заходів, особливо у земельному секторі та визначає що Україна - велика аграрна держава, площа орних земель якої дорівнює понад 25 % площі орних земель Європейського Союзу, а сільське господарство історично є одним з основних секторів економіки України, частка якого у ВВП країни у 2017 році становила приблизно 17 %. Без сумніву, що спішність антикорупційної політики є важливою складовою виконання нашою державою Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

Список використаних джерел:

1. Prime Sarimient, "Agriculture Weighed Down by Corruption and Waste." Philippine Center for Investigative Journalism, January 24-25, 2000 October 11, 2002. URL: <http://www.pcij.org/stories/2000/agri.html>

2. Steibel F., Alves M., Konopacki M. Fighting Corruption Alone: Civic Participation in OGP Anti-Corruption Commitments. *Revue Internationale Des Gouvernements Ouverts*. 2017. 6. P. 1–32.

3. Tacconi L., Williams D.A. Corruption and Anti-Corruption in Environmental and Resource Management. *Annual Review of Environment and Resources*. 2020. 45. P. 305–329.

4. Спільна стратегія Європейського Союзу щодо України
<https://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=e86e7493-29c3-45d1-8955-98a31f2f5e9e&title=SpilnaStrategiiaYevropeiskogoSoiuzuSchodoUkraini>

5. Угода між Урядом України та Європейською Комісією про фінансування заходу "Підтримка ЄС для розвитку сільського господарства та малих фермерських господарств в Україні". 2020. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_003-20#text

УДК 342.72/73

ПРИРОДА ПРАВА ЛЮДИНИ НА СВОБОДУ ПЕРЕСУВАННЯ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ

Сімакова С.І.

доцент кафедри публічно-правових дисциплін, доцент

Білоцерківський національний аграрний університет

м. Біла Церква, Україна

Для аналізу природи права людини на свободу переміщення потрібно вивчати саму людину, тобто її вибір, потреби та бажання, підґрунтям яких слугує її свобода як основа соціальної мобільності (свобода пересування та вибору місця проживання). У цьому разі мобільність слід розглядати як вияв свободи, а міграцію — як спосіб реалізації такої свободи. Отже, з позиції природно-правового підходу свобода переміщення є різновидом соціальної мобільності особи, що полягає у здійсненні нею свободи (пересування та вибору місця проживання).

В руслі позитивно-правового підходу міграція, тобто переміщення особи є її правом у виборі місця проживання, переміщення, що встановлене та врегульоване державними нормами у сфері міграції. Порушення зазначених норм призводить до адміністративної або ж кримінальної відповідальності.

Легального визначення права на свободу пересування у національному законодавстві України не міститься, але у доктрині робляться спроби сформулювати таке визначення шляхом поєднання ряду притаманних цьому праву ознак. В одному із таких доктринальних визначень це – особисте немайнове право фізичної особи, яке забезпечує фізичній особі вільно, на власний розсуд, у будь – якому напрямку, у будь – який спосіб, у будь – який час, за винятком обмежень, які встановлюються законом, пересуватись по території України, а також вільно виїхати за її межі і безперешкодно повернутись до України [1, с. 464].